

Продължаването опашката на Голъмата Мечка въ видъ на джга ще ни доведе до една звезда отъ първа величина — Арктурusъ — която е най-свѣтлата такава на съзвездието Волопасъ (Bootes). Продължавайки още по-нататъкъ тази джга ще достигнемъ до една друга сѫщо така много свѣтла звезда — Спика — която е първата звезда пъкъ на съзвездието Дѣва (Virgo). Близко до Спика има единъ неправиленъ но ясно очертанъ четирижгълникъ, съставенъ отъ четири почти еднакво свѣтли звезди. Това е съзвездието **Врана** чиито две най-близки една къмъ друга звезди сочатъ право въ Спика.

Перпендикулярно на линията, свѣрзваща Голъмата Мечка, презъ полярната звезда, съ съзвездието Касиопея, на дветѣ страни и почти еднакво отдалечени отъ полярната звезда, се намиратъ две звезди отъ първа величина. Едната отъ тѣхъ е Капела — отъ съзвездието Коларь (Aurigae) което има форма на петожгълникъ, а другата Вега — най-свѣтлата звезда на съзвездието Лира, а така сѫщо най-свѣтлата звезда на северното полукълбо. Лира се състои отъ една малка група звезди, образуващи приблизително буквата V, въ основата на която е **Вега**.

Между Вега и Арктурusъ се намиратъ съзвездията **Херкулесъ** — съставено отъ не много свѣтли звезди, и Северната Корона (Corona Borealis) — съ една доста ярка звезда, наречена Алфака. Това съзвездие има формата на корона, отъ кѫдето произлиза и името му *).

Отъ другата страна на Вега сѫ разположени съзвездията Лебедъ (Cigni) и Орелъ, (Aquilae) съ свойтѣ най-свѣтли звезди Денебъ и Алтаиръ — съответно.

*) Най-свѣтлата му звезда — Alphaca — представлява „брилянта“ на короната.